

לפני שבוע מלאו עתונ

תיעה. העולם האנגלו-סאכסי רוחש אהרה אינסטינקטיבית ל„אנדר-דוג“, הכלב החלש יותר, השוכב מתחת לסלפיו של כלב יותר גדול וחזק. כך נראתה ישראל תחילה — וכך נראו הערבים למחרת היום. יש גם הבדל טבעי בין כבואתו של צבא קרבי, מנצה, לבין כבואתו של צבא-כיבוש אחרי-הקרבות. בצרפת נוקטת הממשלה בקו עויין לישראל, והדבר יכול היה להתבטא בכמה עיונים.

אך כל זה יחד אינו מסביר את המיפנה. בצמרת ישראל מדברים על „ליקויים ב-הסברה“, כמו חמיר במקרים כאלה, נדמה

Werft doch Wasser vom Himmel!

für Kle...
Un ein...
zu zu...
zug Bernh...
Pflanz...
sich sein...
den den...
weil!...
Arbeiter...
sich...
mit...
was...
Doch...
die...
die...

Von HEINZ WEISSENBERGER
100 Teil Arty, Genl, 15. Juni
Max sich jetzt auf der Straße
heute - Stund...

כותרת בעיתון רבי-התפוצה והאוהד את ישראל, בילד צייטונג, של אכסל שפרינגר, אומרת „הסילו להם (המצרים התועים בסיני) מים מן השמיים“

לעסקנים כאילו „הסברה“ יותר מוצלחת היתה יכולה לשנות משהו. אמנם, ההסברה יכולה להיות חיובית יותר. אפשר היה להעלות על נס את אלפי ה-מעשים הטובים, האנושיים, היפים, שנעשו עלידי חיילי ישראל בימי הקרבות ולמחרתם. אולם בתנאי ישראל, שום „הסברה“ מכת-נת אינה יכולה להועיל כשלעצמה. כי ישראל הפכה לבית-זכוכית. היא מוצפת כתבים זרים, בעלי אוזניים פקוחות ועיניים רואות, ובעלי-נסיון רב מאד.

הנסיון להגביל את צעדיהם של כתבים אלה רק הויק. במקרה אחר ביקש כתב זה ל-בקר בקלקיליה, אחרי ששמע את האשמות ירדן על מחיקת העיר מעל פני האדמה. הקצין האחראי הודיע לו שאין אפשרות ל-בקר בשטח זה. קרא הכתב, בהלמו ב-אגרופו בשולחן: „ובכן, זה נכון מה שאומרים!“

★ ★ ★

מעשים ומחדלים גורדיים

ענין זה ליקויי טכני בהסברה לא גרם לי-שעויו בדעת-הקהל העולמית לבני יש-ראל. גרמה לכך שורה של מעשים ומחדלים —

תמונה בעתון צרפתי: פליטה מבוהלת עוברת את הירדן

התהדהדל הגדול

מעשים ומחדלים בדרג העליון של צמרת ה-מדינה.

הדוגמה הבולטת היא פרשת המצרים ב-מידבר-סיני.

ברגע שנסתיימו הקרבות, ונתברר כי רבבות מצרים חועים במידבר, בלי מים, וצפויים למות תוך יום-יומיים. היה צריך להיות ברור לממשלה הדבר יעורר זע-זוע עולמי.

היתה זאת איחלת לטעון שזה לא נוגע לישראל. היתה זאת גם איחלת-לחכות ל-יומת הצלב האדום הבינלאומי — יומה ש-באה באיחור, ובוודאי לא הועילה לשמה ה-טוב של ישראל.

עם קצת דמיון ויוזמה, אפשר היה לארגן מיצעע ישראלי מוהיר להצלת חיים. אפשר

לישראל, תיארו את גירוש הערבים מן ה-רובע היהודי בעיר העתיקה, והטילו בגלוי ספק באמינות ההודעות הישראליות ה-רשמיות.

בבריטניה הפכה העתונות לעויינת, אחרי מטר של ידיעות על גורל המצרים בסיני ו-גירוש ערבים לירדן.

★ ★ ★

מיהו הכלב שלמטה ?

מה גרם לשנוי ממאיר זה? באופן חלקי אפשר להסבירו על רקע של תהליכים טבעיים.

יש הבדל בין מדינה קטנה, שאויב שחצני מאיים על עצם קיומה — ובין מדינה מ-צחת, שהביסה את כל אויביה בקלות מס-

מצרי מת. פליטה מבוהלת, הנושאת את תי-נוקה, עוברת את הירדן, כשפניה מביעות חרדה נוראה. שיירות של פליטים נודדות בדרכים.

מי שרואה את הגליון, מוכרח לקבל את הרושם כי בכל רחבי שטח-הכיבוש ה-ישראליים קורים דברים נוראים: הריסת מופסים, גירוש תושבים, גזיעת חיילים מופסים.

השבועון הצרפתי אדיר-התפוצה לא היה יחידי בהצגת תמונות אלה. בכל עתוני ה-עולם השתנה טיב הידיעות על ישראל.

לה-מונד הצרפתי המכובד הקדיש כתבת-ענק לדברי שבויים מצריים שהוחזרו למצ-ריים, שסיפרו על חקירות תוך עינינויים, רציחות ועוד. עתונים אמריקאיים, שהיו ונשארו אוהדים

שני הגליונות האחרונים של ה-שבועון הצרפתי המצוייר הגדול, פארי מאץ', היו מוקדשים בעיקרם למלחמת ישראל.

אולם היה ביניהם הבדל עצום.

בגליון הראשון נפתחה הכתבה בתמונת-ענק של חיילי ישראל מחייך, היושב ב-כסא-גנוח על גדת תעלת-סואץ (העולם הזה 1556), הגליון כולו היה מוקדש לתיאור נלהב של נצחונות צה"ל ולוחמיו.

בגליון השני נפתחה הכתבה בתמונת-ענק של חיילים מצריים, הגזועים מצמא במידבר-סיני. הגליון מוקדש כמעט כולו לתמונות המראות את סבלות הערבים. גופות של חיילים מצריים בלתי-מוזיינים שוכבות ב-שורה בחולות. כלב גורר את אדונו, חייל